

החולין שאינן חייבים בנתינת חזה ושוק הנิตנים לכהן בשחיטת שלמים – חייבים במתנות זרע לחיים וקבה⁽³⁾, קדשים שהיבטים בחזה ושוק, אינו דין שהיו חייבים במתנות?

תלמוד אומר⁽⁴⁾ דכתיב בענין חזה ושוק:

ביכורים פ"ט ה"א] שורע לחיים וקיבה נקרים בכל מקום "מתנות", שנאמר בהם "ונתן לכהן", ובצין הלכה [ס"ק מ"ז] תמה שהרי גם בתנות ומעשרות וחלה וראשית הגז נאמרה לשון נתינה.

וראה להלן [קלב ב הערא 9 וקלג ב הערא 3] שנברר אם שלשות נחשבות כשלש מצוות או כמצוה אחת, ואם הן שלוש מתנות או מתנה אחת של שלשה דברים.

4. **תוס'** [כאן ובדף עה. ד"ה מנין] הוכיחו שלולי הקל וחומר לא היה צריך לדורש מקרא לפטור מוקדשין מתנות, כי מסברא הן פטורי, שהרי הפסיק של מתנות נאמר בפרשנה המודוברת בחולין. ומהרי"ט אלגאיי [בכורות פ"ה אות מא] האrik בזה.

ובספריו [דברים יח] דרישו שאין חייב לתת זרע לחיים וקיבה מן המוקדשין, דכתיב "זה יהיה משפט הכהנים", זה ולא קדשים, [וזה] גרס שם כמו במשנתנו], אולם המלב"ם ביאר שהפסרי חולק על דרשת המשנה, ולשיטתו שם לעיל [יב כב] שלמדו לפטור חולין מחזה ושוק מהכתוב צבוי וכайл ואילו בסוגין החטעה מ"זה יהיה משפט" וגuru, ומטע שהספרי למד שדרשת פסוק זה מלמות למעט מוקדשין, והגמר למדה מקרא זה על חולין.

והגצי"ב כתוב שכונת הספרי לומר שאילו לא דרישין מ"אותם" כמו במשנתנו, היה ראוי לדorous "זה" למוקדשין, אבל באמת אין דורשים אלא מ"אותם". וראה בהערות על

באرض ובחוואח לאرض⁽²⁾, בפני הבית – בזמן שבית המקדש קיים, ושלא בפני הבית – בזמן שאינו קיים.

ונוהgin בחולין דזוקא ולא במוקדשין.

שהיה לנו לידע דין [בכל וחומר]: ומה אם

שנאמר שלא יהיה לכחנים חלק ונחלה בארץ ישראל, והזורך הכתוב לומר שיתפנסו מתנות כהונה, ועוד עתה הייתה כלכלתם במן.

2. כבר הבנו בהערה הקודמת שדעת רשי"י [לקמן [קלו ב] שרבי אלעאי חולק על משנתינו גם לעניין מתנות, וסביר שנהוגות רק בארץ, וכך פירש גם להלן [קלח ב] שלפייך נקטה משנתינו "באرض ובחוואל" לאפקוי מרבי אלעאי, וכן פירש הריבט"א כאן. וכך העיר הגראע"א בಗליון הש"ס שדרבי רשי"י אלו סותרים לפירושו כאן, שלא שניינו דין זה אלא משום שאמרו בסמוך "בחולין אבל לא במוקדשין". וכן תמה המהרש"א למה שינה רשי"י ופירש כאן אחרת מישיתתו להלן. וראה תוי"ט ריש פרק ראשית הגז.

ובפלתי [סא סק"ו] כתוב ליישב טumo של רשי"י במשנתנו, כי כיוון ששנינו בראשית הגז בין הארץ ובין בחו"ל, אם כן כל שכן שמתנות נהוגות גם בחו"ל, שהרי הרבה פוסקים חילקו בין ראשית הגז שנוהג רק בארץ לבין מתנות שנוהגות בחו"ל. ודבריו תמהוין שהרי אם סבר רשי"י שיש חילוק ביניהם, כיצד ידע לפреш שרבי אלעאי סבר שגם מתנות נהוגות בחו"ל, וגם לא העלה אורכה לסתירת דבריו להלן.

ולהلن [קלב ב בתוס', קלו ב בעורות למגרא] נברר את שיטות הראשונים דין מתנות כהונה וראשית הגז בחו"ל.

3. כתוב הרמב"ם בפי"מ חלה [פ"ד מ"ט ובהל]